

ויצו יי ויבין שבימים לא יבין כי לבעיות
 ויצו ויבין אל ומקום יט ויהיה אלהים יבין
 אשר מביט מן האמר אלהים וקס הוהוזה אלו טו

לאמר אבך עזה לפעמותו
 לאמר כזה אמרו ליוסף
 אלא שאנא פשע אחרי
 וחטאתם ביד עז גלוי
 ועתה שאנא לפשע עבדו
 אלהי אבך ובך וקס
 בדבס אליו וילכו גם
 אחיו ופלד לפעו ויאמרו
 חנע לדי עבדים ויאמר
 אלהם וקס אל תיר אוכי
 חתות אל הים אמע ואלתם
 חשבתם על רעה אל הים
 חשבה לטבה למעו עשה
 כיוס הזה לחיות עסדכי
 ועתה אל תיר או אנכי
 אבל כל אתכם ואת פתם
 וינחם אותם וידבר על לבם
 וישבו וקס מיעים הוא
 ובית אביו ויזו וקס מאח
 ועשר שנים ויהא וקס
 לאפרוס בע של שנים
 בעמכר בוד נשה וליו על
 בדכו וקס ויאמר וקס אל
 אחיו אנכי ומתוא הים פקד
 פקד אתכם והעלה אתכם
 מזה ארץ הזאת אל הארץ

כד ויאמר ו כד ויאמר ליוסף כד ויאמר ו
 ליוסף ואל פלד וחיה חיה אל על רעהו וסוד
 אולם אל אר חתם ה טלה אולם אל ליוסף שרוב
 חיים :

אשר נשבע לאברהם כי
 לי עקב ולי עקב וישבע
 וקס את בני ישראל לאמר
 פקד פקד ארזים אתכם
 ודעתם את עצמם ויהיה
 וימת וקס בוד אה ועשר
 שנים ויחטו את וישם
 בארון כמ ערים

קס ופסוקים שלספר
 אלה וחמש מאות
 ושלשים וארבעה

ואלה שמות בני ישראל
 הבאים מצרימה את עקב
 אשו בנות ברא ראוני
 שמעון לוי ויהודה ויששכר
 זבול ובנימין וזנפת לוי
 ואשר ויחיה כל נפשו צא
 ודד עקב שבעים נפש
 וקס חיה כמ ערים וימת
 וקס וב אחיו וכל חדר
 החיאו תע ישראל פרו
 וישרעו וירבו ויעברו מאד
 מאד ומלא ארץ אתם
 וקס מן חדר של למעו

ואלהים ה ואלהים פליד ופקד אולם חיה
 ואלהים קי פיעד ואלהים חיה לא וסי על ואל
 אמר לטובי ואלהים מליכי מקדים :

אשר לא ידע את יוסף
 ויאמר אל עמו חנה עם
 בני ישראל אל רבו עסם מע
 הכה ונתחמה לו פוזקה
 והיה כיה קוראנה מלחמה
 וקס ונחוא על שטאע
 וכל חס בעויה מזה ארץ
 וישמו על ישרי מסו למען
 עתו בסבלתם וכו ערי
 מסכנות לפר עה את פתם
 ואחד עמס וכל אשר יש
 אתו כוירכו וכו ופר וקס
 מפע בני ישראל ויעבדו
 מיעים את בני ישראל בפר
 ויחרו את חס בעבד
 קשה בזמרו וכל בעס וכל
 עבד כשדה את כל עבדתם
 אשר עבדו כהם בפר
 ויאמר מלך מצרים למלח
 העבדות אשר שם אחת
 שפחה וקס השנית פועה
 ויאמר בלדכו אתם עבדות
 וראתו על חכם אסכו
 הוא וקס אתו וקס בנתה
 וקס וקס אתה וקס אתה
 ולא עשו כפאשר דבר אל חומו
 מניסותה וקס אתה וקס וקס

ויצו יי ויבין שבימים לא יבין כי לבעיות
 ויצו ויבין אל ומקום יט ויהיה אלהים יבין
 אשר מביט מן האמר אלהים וקס הוהוזה אלו טו

לא כן יט ואמר ונסך אל אביו לכו והבדלים יבדלו משה ודודי אולם אחריו לפני לא כן יט ויבדל כילא כן כונו לא כן אנתו עשית והאבות וישראל הקדושים ואשתי אכלה ביום ב' בו ודא לא כן ויבדל ב' ב' עשרים עשרים וד' עשרים ואשר חכמים :

אלה י ואמר ונסך אל אביו לכו והבדלים יבדלו משה ודודי אולם אחריו לפני לא כן יט ויבדל כילא כן כונו לא כן אנתו עשית והאבות וישראל הקדושים ואשתי אכלה ביום ב' בו ודא לא כן ויבדל ב' ב' עשרים עשרים וד' עשרים ואשר חכמים :

ויעבדו את יתוח אל היחס
הקדו את עבי אברהם
מערים ויושב את משה
ואת אחרו אלפר עתו אפר
אלהם לכו עבדו את יתוח
אלהים מיומי תהילים
ויאמר משה בני ערני וכוונני
נדר בבני ובבנותנו בענינו
וכקדו נלך כי חמתו לנו
ויאמר אלהים יתוח כן יתוח
עמכם כאשר אשר אתכם
ואת טפכם אויבך עתה
פניכם לא כן יתוח עבדים
ועבדו את יתוח כי אתה
אתם מבקשים ויגר שאתם
מאת פני עתה
ויאמר יתוח אל משה נטה
ידך על ארץ מערים ארבה
ועל ארץ מערים ואת
את כל עשב הארץ את
כל אשר הוא חפדו ויט
משה את משהו על ארץ
מערים יתוח נתנו חקדים
בארץ כל חקם חחואוכל
תליכה חקדו פתוחות
חקדים נשא את ארבה

ויעל הארבה על כל ארץ
מערים ונתח בכל גבול
מערים כבוד מאד לפניו לא
תח כן ארבה פתוח ואחריו
לא יתחבון ויכס את עופ
הארץ ותחשך הארץ ויאל
את כל עשב הארץ ואת
כל פרי העץ אשר חותיר
חבר ואת עתה כל הקבוצ
ובעשב השדה בכל ארץ
מערים ויחפר פר עת לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאת
ליתוח אלהים ולכם ועתה
שאנא חטאתי אה חפעים
ודעתי קיתוח אלהים
ונסד מערבק את חמות
חזה יתוא מעספר עת
וישער אליהו ויחפר יתוח
רוחם חוק מאד וישא את
הארבה חק עתו יתוח סוף
לאנשא ארבה אחד בכל
גבול מערים ויתוק יתוח
את לב פר עת ולא שלח
את בני ישראל
ויאמר יתוח אל משה ונטח
ידך עלת שלים ויתוח שק

על ארץ מערים וימש
חשך ויט משה את ערש
השמים ויחי חשך אמה
בכל ארץ מערים של ש
ומים לאד או איש את
אחיו ולא קמו אמתתו
של שותומים וכל בני
ישד אל יתוח אורבמו שמים
ויקרא אפר עת ארמשה
ויאמר לכו עבדו את יתוח
רק עאנכם וכקדו יעג
נס טפכם יד עמכם ויאמר
משה גם אתה נתנו בידנו
יחס ועתו עשית ליתוח
אלהינו וגם מקוננו יד
עבנו לאת שאר פר סוף
ממע נקח לעבד את יתוח
אלהינו ואנחט לא עמ
מעבד את יתוח ער באע
שמח ויתוק יתוח את לב
פר עת ולא אבה לשלום
ויאמר לפר עת לך מעל
חשמר לך אלת סראות
פע כיוס ראית פת תמת
ויאמר משה ויבדת לא
אסף עוד ראות פנך

ויאמר לפר עת לך מעל כל מניין מניין ויבדת ויפל ברמה ג' ע' ויבדו וימר וימר וימר וימר וימר וימר
כסמבכל לעזכור אמר כושי י ויתוח חקדים נשא אנה ויתוח ויתוח חקדים חכמים
ויאמר לפר עת לך מעל כל מניין מניין ויבדת ויפל ברמה ג' ע' ויבדו וימר וימר וימר וימר וימר וימר
כסמבכל לעזכור אמר כושי י ויתוח חקדים נשא אנה ויתוח ויתוח חקדים חכמים

עידן ב משארכס עידן בשמלכס חסידן
עידן עידס מוכן וחד וראו חסידות וכו

עידן ב וס עידן רב עלה אונס וכו
עידן מישאל: סכנה ב טעם סססויס
במישראל מיעמס: וכו

עידן ב רבא כל עמא חסידו חסידו
אשו עידן לשון עבאח ושראל חסידו

העם את בקו טרם יחמץ
משאתם ערדת בשמלתם
על שכמם וכני ישראל
עשו פד כרמ שחוי שאל
ממערים כל כספן כלו
וחבו שמלת נוחח עטו
אתחזה עסב ענמ ערים
וישאלום וינעלו את מעים
ויס עבני ישראל מרעמס
סכנה כש שמת את אלף
רגלי חגברים לכר מסוף
ונס ערב רב עלה אפס
ועאו ופקר מקוח ככר
מאד וויאפו את חבצק
אשר הוא ציא ממערים
ענת מצות בני לא חמץ
כתר שוממ ערים ולא יכלו
לחתממה וגם עדה לא
עשו לחס ומו שב בני
ישקאל אשר ישכנו במערים
שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויחוי מקץ
שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויחוי בעם
חיוס היה ועאו כל עבאח
יחוח מארץ מערים לול

שמרים הוא לחוח לחו צאם
מארץ מערים הוא לחוח
היה לחוח שמרים לכל בני
ישראל לדותם
ויאמר יחוח אל משה ואחרו
זאת חקת הפסח כלבונכר
לא יאכל בו וכי עבד אש
מקנת כסף ומלתח אתו
או יאכל בו תושב ושכור
לא יאכל בו בבית אחר
יאכל לאתו ציא מוחכות
מחפ שר חיה ועעם לא
תשכרו בו כל עדת ישראל
יעשו אתו ויניעו אתו
ועשה פסח לחוח חמול לו
כל זכרו ואוי קרב לעשתו
וחיה כאורח הארץ וכל
עדל לא יאכל בו יחוח
אחת יחיה לאונס ורחע
בתוככם ויעשו פסח
וישראל כאשר ענת יחוח
את משה ואת אחרו כן
עשו ויחוי בעעם
חיוס היה וציא יחוח את
בני ישראל מארץ מערים
על עבאתם
וידבר יחוח אל משה

לאמר קדש שלי כל כבוד
פכר כל לחס פכני ישראל
באדם וכפחמה לחוח
קדש לא יאכל בו חסיד
לחוי רבוי ויעשו אהה
וידרחה לו הוא ויאמר
משה אלם עם זכור אתחוס
היה אשר וציאתם מערים
מבית עבדים כחוקיד
הו עיא יחוח אתכם מחולא
יאכל חמץ חיוס אתם
יעאם כחד שחא בני
וחיה כייבא יחוח אלא
חכנעו וחחתי ויאמר
וחחתי כוסי אשר נשבע
לאכתך לתת לך ארץ פת
תלכוד שונ עבדת את
ה עבדתי את פחד שחח
שבעת ימים האכל מצת
וביום השביעי תג לחוח
מצות יאכל את שבעת
חמיסו לא יאכל לך חמץ
ולא יאכל לך שאר פכר
גבלך וחחתי לך בני חיוס
חחואל אמר בעבור זה
עשה יחוח לי בעאתי
ממערים ויחיה לך לאת

באורח ג קרב וחד פול וכו וכו
באורח חסיד ויחוי רב וכו
והוכניו כחיה רב

י חזן מן ג מלך בוד ענו וכו
ויבלים ויחוי עש כסנו וכו
ויבלים ויחוי עש כסנו

יום חם ויחה בבינה אליוסף והיה משנה על אשר לקחו ואזניו ודורשו ברוך ה' ונתן חם לשלמה ברוך
ויום חם ומאיריהו אציל אשר יאמר: לישבע ליבובלם לחם ואכילתם לשבע וישבע צדיק
שלח לחם לשבע: 0.

והכניס ב' חמה ביום הששה והכניס רשות
הכניס לפעמי וכל זמן חמה וכו' ב' מ' 0:

חֶבְשֶׁךָ בְּאֵכְלֵנוּ לֶחֶם לִשְׁבַע
כִּיחֹץ צָאקָתָם אֵתְנוּ אֶלְחֶמְדְּכָם
הָיָה לַחֲמֹת אֶתְכֶם לִקְשָׁתָה
הַחֲפָרְעָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה הַנֵּלֵךְ מִמִּטְוֵי לֶכֶס לַחֵם
מִזֶּה שָׁמַיִם וַיַּעֲחֶם יְיָ
וַיִּקְטְוּ דְּבָרוֹס בְּיָמָיו לִמְעַ
אַנְשָׁנוּ חֵלְהַבְתוּרְתִי אִם
לֹא וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וְחָכְעַ
אֶת אֲשֶׁר צָבִיאוּ וְהָיָה מִשֶּׁנָּה
עַל אֲשֶׁר יִקְטְוּ וְיוֹסִיֹס
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְיָ
וְאֶחָדוּ אֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲרֹכּוּ וּדְעִתֶם כִּי יְהוָה
הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְבָקֵר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד
וְהָיָה בְּשֵׁם עֹו אֶתְתֶּם לִתְכֶם
עַל יְהוָה וְנָחֲנוּ מַחַּבְתֵּנוּ
עֲרֹנוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת־
וְהָיָה לֶכֶס בְּעֶרְכְּ בֶּשֶׁךְ
לֹאכֵל וְלַחֵם בְּבָקֵר לִשְׁבַע
בְּשֵׁם עֹו יְהוָה אֶת תְּלַנְתֵּיכֶם
אֲשֶׁר אִתְּם מְלִיטִים עֲכָנוּ
וְנָחֲנוּ מַחַּבְתֵּנוּ אֶל עֹו וְתִלְתֵּיכֶם
כִּי עַל יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אֶחָדוּ אַמֵּר אֶל כָּל־עֲדָת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִדְּבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתֵּיכֶם
וַיְהִי כְּדִבְרֵי אֶחָדוּ אֶל כָּל־
עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁעוּ אֶל
חֶמְדְּכָם וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בְּעֵינָיו
וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
שָׁמַעְתָּ אֶת לִוְנְתֵבְנוּ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֶלְחֶס לֹאמֹר
בְּיוֹם עֲרִיבִים תֹּאכֵלוּ בֶּשֶׁךְ
וְבָבָקֵר תִּשְׁבַּע עַל לַחֵם וּדְעִתֶם
כִּי אַעֲיֹוֹה אֶל הַיּוֹכֵב וְהָיָה
בְּעַרְבוֹת עַל הַשְּׁלֹו וְתִכֶס
אֶת חֶמְדְּכָם וְבָבָקֵר הָיָה
שִׁכְבַת חֶסֶל סָבִיב לְמַחְנֵה
וּמַעַל שִׁכְבַת חֶסֶל וְהָיָה
עַל פְּנֵי חֶמְדְּכָם וְדִקְמָחֶסֶס
דִּקְ כֶּכֶס עַל הָאָרֶץ
וַיִּדְ אֹבְדֵי שְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל אַחֹוּ מִזֶּה אֵי כִי
לֹא יִדְעוּ מִזֶּה הוּא וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הֵם הוּא חֶסֶס
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לֶכֶס לֵאמֹר
זֶה חֶמְדְּכָם אֲשֶׁר עַל יְהוָה
לְקַטְוּ מִמֵּנִי אִישׁ לְפָנָיו
אֶכְלוּ עֵמֶר לִמְלַחַת מֶסֶךְ
נִפְשֵׁיכֶם אִשׁ לֹא אֲשֶׁר

בְּאֶחָדוּ תִקְחוּ וַיַּעֲשׂוּ כֹכְעַ
יִשְׂרָאֵל וַיִּקְטְוּ חֶמְדְּכָה
וְחֶמְדְּכָה עֵיט וְנִמְדוּ בְּעֵמֶר
וְלֹא הָעֲדָיָה חֶמְדְּכָה אִם
וְחֶמְדְּכָה עֵיט לֹא חֶסֶס וְאִשׁ
לְפָנָיו לְקַטְוּ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הֵם אִישׁ אֶל חֲתָן
מִמֵּנִי עַד בָּקֵר וְלֹא שָׁמַע
אֶל מֹשֶׁה וְהָיָה אַנְשֵׁיִם
מִמֵּנִי עַד בָּקֵר וְדִקְמָחֶסֶס
וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַץ עַל חֶסֶס מֹשֶׁה
וַיִּלְקְטוּ אֶתוֹ בְּבָקֵר בְּבָקֵר
אִישׁ כְּפִי אֶבְלוּ וְחֶסֶס שָׁמַע
וְנִמְסֵ וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
לְקַטְוּ לַחֵם מִשֶּׁנָּה שְׁנֵי
הָ עֵמֶר לֹא אֶחָד וּנְבָאוּ כָל־
נְשׂוֹאֵה הָעֲדָה וַיִּגְדְּוּ
לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶל הֵם הוּא
אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה שִׁכְבַתוֹ
שִׁכְבַת קַדְשׁ לְיְהוָה מַחַר
אֶת אֲשֶׁר תִּאֶפְרוּ אַפְנוֹת
אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלֹו וְאֶת
כָּל־הָ עֵדֶף הַעֵיחוּ לֶכֶס
לְמַשְׁמֶת עַד חֶמְדְּכָם
וַיַּעֲחֹו אֶתוֹ עַד חֶמְדְּכָם
כִּי אֲשֶׁר עֲנָה מִשֶּׁת וְלֹא
חֶבְאוּ שׁוֹר מַחֲלֵאֵי

על כל לב ובקר בסמך לבן אומה אבות וכו' אל ראה ויהי מרת כפס חספא וכו' וכן חסר העלמים
המלכות כטוב חספא וכו' מילי רבא חספא ב' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו'
דבר וחספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו' חספא וכו'

והכניס ב' חמה ביום הששה והכניס רשות
הכניס לפעמי וכל זמן חמה וכו' ב' מ' 0:

והיה ד' ויהי כשם כבדוים כי שמו אויש ויהי עתה ויהי אדום מוכתו כפחוטו ויהי עם ה' ארץ וכו' ויהי ויהי
 כל ויהי : ויהי שמו ד' ויהי שמו ויהי ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' : 0:0

ויהי ד' ויהי כשם כבדוים כי שמו אויש ויהי עתה ויהי אדום מוכתו כפחוטו ויהי עם ה' ארץ וכו' ויהי ויהי
 כל ויהי : ויהי שמו ד' ויהי שמו ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' : 0:0

ויעמדו ויגבר עמלק ויהי שם
 כבדים ויקחו אבן וישומו
 תחתיו וישב עליה ואחריו
 וחור המט' ביד יימיה אחר
 ומה אחר ויהי יבין אמונה
 עד בא השמש ויחלש
 וישע את עמלק ואת
 עמו לפי חרב
 ויאמר יחזה אל משה פתג
 זאת זכרו בפסדושים
 באוני יחוש עבוכי חק
 אמחה את זכר עמלק
 מתחת שמים ויבן משה
 מזבח ויקרב שמו יחנה
 נסיו ויאמר כי תל על כס
 יהי מלחמה ליתוח בעמלק
 מדר דר
 וישמעו ותלו כהן מדין
 חתן משה את כל אשר
 עשה אללהים למשה
 ול ישראל עמו כיהועא
 ויהי אתו ישראל ממצרים
 ויקח ותרו חתן משה
 את צפנה אשת משה
 אחר שלוחיה ואת שני
 בניה אשר שם האחד
 גרשם כי אמר כי היית

בארץ נכריה וישם האחד
 אלו עד כראלתי אבי
 בעדיו ויעלני מחרב פרעה
 ויבא ותרו חתן משה ובעו
 ואשתו אל משה אלהמר
 אשר הוא חנה שם קר
 האלהים ויאמר אל משה
 אני חתנה יתרובא אלך
 ואשתך ושני בניה עמה
 ויצא משה לקד את חתנו
 וישתחו וישקלו וישאלו
 איש לד עתה ל שלום ויבאו
 האלה ויספר משה לחתנו
 את כל אשר עשה יחזה
 לפרעה ולמצרים על
 ארץ ישראל את כל
 חתלאה אשר מצאתם
 בדרך ויצלם יתוח ויחד
 ותרו על כל הטובה אשר
 עשה יתוח ל ישראל אשר
 חצלו מיד מצרים ויאמר
 יתרו ברוך יתוח אשר העל
 אתכם מיד מצרים ומיד
 פרעה אשר העל את
 העם מתחת יד מצרים
 עתה יב עתי כיתרו ליתוח
 מכל האלהים כי בידך

אשר ידו עליהם וימח
 ותרו חתן משה על ידו ויחם
 לאלהים ויבא אחריו וכל
 זקני ישראל לא כל לחם
 עסד חתן משה לפני האלהים
 ויהי ממחרת וישב משה
 לשפט את העם ויעמד
 העם על משה מחבקר
 ערה ערב וירא חתן משה
 את כל אשר הוא עשה
 לעם ויאמר מחבקר
 היה אשר אתה עשה לעם
 מדוע אתה יושב לבדך
 וכל העם נעב על דמ מקור
 ער ערב ויאמר משה
 לחתנו כי תבא אל העם
 לדרש אללהים כי יחזה
 לחם דבר בא אל וישפטת
 בין איש ובין עתו והודעת
 את חקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה
 אליו לא טוב חבקר אשר
 אמר עשה וכל תכל גס
 אתה גסה עם חתן אשר
 עמד כי כבוד מקר חתנו
 לא תוכל עשוהו לבדך
 עתה שמע בקולי איענך

ויהי ד' ויהי כשם כבדוים כי שמו אויש ויהי עתה ויהי אדום מוכתו כפחוטו ויהי עם ה' ארץ וכו' ויהי ויהי
 כל ויהי : ויהי שמו ד' ויהי שמו ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' ויהי שמו ד' : 0:0

חמישים ג מל ועשרים מניח וזה טעם
ומניח זה עש כן אחרי: 8

העשה וְעָשׂוּךְ מַצִּיחַ וְזֶכֶר טוֹהַר שְׁמוֹת מִיּוֹקֵה לְפָנָיו וְאִם מִנְהוּג מִדְּוָשׁוֹת עַל מִטְנֵהוּ בְּשֵׁמוֹ שְׁמוֹת
מִיּוֹקֵה בִּלְהַבְחֹד כִּי בִלְמַס: 8 וְיִאָדָה גִּי יֵאָדָה פֶּסֶק וְיִאָדָה רֵבֶשֶׁה וְיִאָדָה בָּטֶט לִבְטָךְ וְיִאָדָה אֵס דִּיךְ
עֲנַב בּוֹ: ט

חֲשׂוֹנֵי שְׁלֹשׁ וָעֶשְׂרִים
מִשְׁקָדִים בַּקֵּנָה הָאֶחָד כִּפְתֹן
וּפְרָחוֹ וְשֵׁלֵשׁ וְעֶשְׂרִים מִשְׁקָדִים
בַּקֵּנָה הָאֶחָד כִּפְתֹן וּפְרָחוֹ
לְשֵׁשׁ הַקֵּנִים הֵי יָאִים מִדְּ
חֲמֵנָה וּבְמֵנָה אַרְבַּעַה
גְּבִיעִים מִשְׁקָדִים כִּפְתֹרִין
וּפְרָחוֹ וְכִפְתֹרִין תַּחַת שׁוֹנֵי
הַקֵּנִים מִמֵּנָה וְכִפְתֹרִין תַּחַת
שׁוֹנֵי הַקֵּנִים מִמֵּנָה וְכִפְתֹרִין
תַּחַת שׁוֹנֵי הַקֵּנִים מִמֵּנָה
לְשֵׁשׁ הַקֵּנִים הֵי יָאִים
מִדְּחֵמְנָה כִּפְתֹרִין חֶסֶק
וְקֵנִים מִמֵּנָה יִהְיוּ בִּקְחָה
מִקְשָׁה אַחַת וְזֶכֶר טוֹהַר
וְעֵשִׂית אֶת נִרְתִּיחַ שְׂבָעָה
וְזָעֲלָה אֶת נִרְתִּיחַ הָאֶחָד
עַל עֲבָרָפֶנֶת וּמִלְקָחִיחַ
וּמִחַתְתִּיחַ זֶהְבְּ טוֹהַר כִּכְרִי
זֶהְבְּ טוֹהַר וְעֵשִׂית אֶתֵּם אֶת
כָּל חֲכֵלִים הָאֵלֶּה וְיִאָדָה
וְעֵשִׂית בְּתַבְנִית אֲשֶׁר
אֵתָּה מֵרֵאָה בְּחַד
וְאֵתֵּם שְׂבֹתֵי עֵשִׂית
עֵשִׂית יִרְדֵּי עַתֵּשׁ מִשׁוֹד
וְזָעֲלָה וְאֵרְצוּ וְזָעֲלָה עֵשִׂית

כִּרְבִּים מִעֵשִׂית חֲשֹׁבֵת עֵשִׂית
אֵתֵם אֶרֶךְ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ מִאֶחָת
שְׂמִנָה וְעֵשִׂית בְּאֵמְהוֹרֶיךָ
אַרְבַּעַה בְּאֵמְהוֹרֶיךָ
הָאֶחָת מִבְּחָ אַחַת לְכָל
יִרְדֵּי עַתֵּשׁ חֲמֵשׁ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ
תַּחֲוִי וְזֶכֶרֶת אֲשֶׁה יֵאָל
אַחַת הֵן חֲמֵשׁ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ
אֲשֶׁה אֶל אַחַת הֵן עֵשִׂית
לְלֵאָת תַּכְלָת עַל שֹׁפֶת
יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הָאֶחָת מִקְצָה
בְּחֵבְרָתוֹכָם וְעֵשִׂית בְּשֹׁפֶת
יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הֵן עֵשִׂית בְּחֵבְרָת
חֲשֵׁנָה חֲמֵשִׁים לְלֵאָת
תֵּעֲשֶׂה בְּיִרְדֵּי עַתֵּשׁ הָאֶחָת
וְחֲמֵשִׁים לְלֵאָת תֵּעֲשֶׂה
בְּקֵצָה יִרְדֵּי עַתֵּשׁ אֲשֶׁר
בְּחֵבְרָתָהּ שְׁנַת מִקְבִּילָה
חֲלָלָת אֵת אֲשֶׁה אֶל אַחַת הֵן
וְעֵשִׂית חֲמֵשִׁים קִדְסִיחַ
וְחֵבְרָת אֶת יִרְדֵּי עַתֵּשׁ אֲשֶׁה
אֶל אַחַת בְּקִדְסִים וְזֶהְבְּ
חֲמֵשִׁים אֶחָד
וְעֵשִׂית יִרְדֵּי עַתֵּשׁ עֵשִׂית לְאֶחָד
עַל חֲמֵשִׁים עֵשִׂית עֵשִׂית עֵשִׂית
וְיֵעִת תֵּעֲשֶׂה אֶתֵּם אֶרֶךְ

יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
בְּאֵמְהוֹרֶיךָ אַרְבַּעַה בְּאֵמְהוֹרֶיךָ
יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הָאֶחָת מִבְּחָ אַחַת
לְעֵשִׂית עֵשִׂית יִרְדֵּי עַתֵּשׁ וְחֵבְרָת
אֶת חֲמֵשׁ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ לְכָד
וְאֵת שֵׁשׁ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ לְכָד
וְכִפְתֹרִין אֶת יִרְדֵּי עַתֵּשׁ שְׂשׂוֹת
אֶל מִדְּפִנְיָה אֶחָד וְעֵשִׂית
חֲמֵשִׁים לְלֵאָת עַל שֹׁפֶת
יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הָאֶחָת הַקֵּנִי עֵנָה
בְּחֵבְרָת וְחֲמֵשִׁים לְלֵאָת
עַל שֹׁפֶת יִרְדֵּי עַתֵּשׁ חֵבְרָת
חֲשֵׁנָה וְעֵשִׂית קִדְסִיחַ
נְחֹשֶׁת חֲמֵשִׁים וְזֶכֶרֶת אֶת
הַקֵּדְסִים בְּלֵאָת וְחֵבְרָת
אֶתֵּם אֶחָד וְזֶהְבְּ אֶחָד
וְסִכָּח הַעֲרֹף בִּירְדֵּי עַתֵּשׁ
חֲצִי יִרְדֵּי עַתֵּשׁ הַעֲרֹף תִּשְׂמַח
עַל אֶחָד חֲמֵשִׁים וְזֶהְבְּ
מִזָּה וְזֶהְבְּ מִזָּה בְּעֲרֹף
בְּאֶרֶץ יִרְדֵּי עַתֵּשׁ אֶחָד וְזֶהְבְּ
קִדְסִים עַל עֵשִׂית חֲמֵשִׁים וְזֶהְבְּ
וְזֶהְבְּ לְכֵסֶת וְעֵשִׂית מִכְסֵה
לְאֶחָד עַתֵּשׁ אֶלֶס מֵאֲזִימִים
וּמִכְסֵה עַתֵּשׁ חֲחֵשִׁים
מִלֵּעָה

שְׁלֹשִׁים בְּמִזָּה גִּי אֶיךָ וְזֶהְבְּ מִזָּה וְזֶהְבְּ
וְזֶהְבְּ אֶת חֲחֵשִׁים מִזָּה גִּי: 8

וְיִאָדָה גִּי יֵאָדָה פֶּסֶק וְיִאָדָה רֵבֶשֶׁה וְיִאָדָה בָּטֶט לִבְטָךְ וְיִאָדָה אֵס דִּיךְ
בִּשְׁמוֹת וְזֶהְבְּ לְחֵמְרִיחַ גִּי בּוֹ וְזֶהְבְּ עֵשִׂית בְּחֵבְרָתוֹ בְּחֵבְרָתוֹ בְּחֵבְרָתוֹ וְזֶהְבְּ לְחֵמְרִיחַ וְזֶהְבְּ לְחֵמְרִיחַ
כִּי וְזֶהְבְּ לְחֵמְרִיחַ: 8

העמודים ידועים וזו העמודים קדמיות וזו העמודים בטרם והאבות והאבות לעמודים והעמודים על ה...
 העמודים רעפתיים ועל פסולת וזו את העמודים עמודים טמאים כי בה אמה ויט עבאזכר העמודים על האות
 ויגשו שישודק: :

להעלות ב סוף ומימיו ואתו וכסדר
 אנו בני ישראל אל בני אבותינו ישראל ואנחנו

קדמיות על ארבע פנתו
 ממנו תהיו קדמיות וצפית
 אתו נחשת ועשת סודתו
 לדשן ויעו ומזר קתיו
 ומולעו ומחתמו לכלמו
 תעשה נחשת ועשות לו
 מכרמ עשה רשת נחשת
 ועשית על הרשת ארבע
 טבעת נחשת על ארבע
 קצותיו ונתתה אתה תחת
 כרוב המזבח למטה
 ודיתה הרשת עד חיצו
 המזבח ועשית בדים
 למזבח כדי יגבישטים
 וצפת אתם נחשת וי
 וחבא את בדין בטבעת
 ותיוח בדים על שתועצעת
 המזבח בשאת אתו נבוב
 לחת תעשה אתו כאשר
 חראה אתה בחר כוועשו
 ועשית את חצר
 המשכן לפאת נגבתמנה
 קלעים לחצר ששמשוד
 מאח באמה ארך לפאה
 האחת ועמדיו עשירים
 וארבעים עשירים נחשת
 וזו העמודים נחשת וקיהם כסף

וכן לפאת צפון בארך י
 קלעים מאח ארך ועמדו
 עשירים וארבעים עשירים
 נחשת וזו העמודים נחשת
 כסף ורחב חיצו לפאתם
 קלעים חמשים אמה
 עמדיהם עשרה וארבעים
 עשרה ורחב חיצו לפאת
 קדמה מזרחה חמשים אמה
 וחמש עשרה אמה קלעים
 לכתף עמדיהם שלשה
 וארבעים שלשה ולכתף
 חשבת חמש עשרה קלעים
 עמדיהם שלשה וארבעים
 שלשה ולשער החצר
 מסך עשירים אמה תכלת
 וארבעים ותולעת שני ושש
 משוד מעשה חרקים
 עמדיהם ארבע עשרה וארבעים
 ארבעה כל עמודי החצר
 סביב מחשקים כסף וזויהם
 כסף וארבעים נחשת ארך
 חצר מאח באמה ורחב
 חמשים בחמשים וקמה
 חמש אמות שש משוד
 וארבעים נחשת לכל פלג
 המשכן בכל עבדתו וכל

יתדתו וכל יתדת החצר
 נחשת
 ואמה תעשה את פני
 ישראל ויקחו אליה שמו
 ויתן קצותיה לפאה ללחצות
 נקתמדי באהל כמו עמחוי
 לפרכת אשר עלה עדות
 וערך אתו אחרונתו מעב
 עד כקר לפני ותנה חקת
 עלם לדותם מאת בני
 ישראל
 ואמה חקרב אלף
 את אחרו אחיבואת בניו
 אתו מתוך בני ישראל לסע
 לאתו ונדבואתה יארע
 ואתמר בני אחרו ועשית
 בני יקדש לאתו אחרי ל
 לכבוד ולתמאתה ואתה
 תדבר אל כל חמל לב אשר
 מל אתו דוח חכמה ועשו את
 בני אתו לקדשו לסעולו
 ואלה חבטים אשר יעשו
 השוואפודי עור וכתנת
 תשעין מעופת ואבנט ועשו
 בני יקדש לאתו ואתה
 ויבנו לסעולו וחס יקחו
 את החוב ואת חמל תואת

והעמודים

ל
ב
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

והעמודים ידועים וזו העמודים קדמיות וזו העמודים בטרם והאבות והאבות לעמודים והעמודים על ה...
 העמודים רעפתיים ועל פסולת וזו את העמודים עמודים טמאים כי בה אמה ויט עבאזכר העמודים על האות
 ויגשו שישודק: :

בגדי קדוש וכל המעשה בזה קדוש לא יאמר
 וכל המעשה בזה קדוש בזה וכל המעשה בזה

זהו ט' דאל פסוק זה לא ידעו והם יקחו אנו חזק והם יקחו אנו חזק והם יקחו אנו חזק
 בציצית והם מביאים לימים ואיזה והם ראובן והם יקחו אנו חזק והם יקחו אנו חזק

1
 האדגמו ואתה תל עת חשני
 ואתה שש
 ועשו אתה אפר וזה תכלת
 ואדגמו ותל עת שש ושש
 משורר מעשה חשב שתי
 כתפת חברת ויהיה לו אל שני
 קצותיו וקברי וחשב אפרתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו
 ויהיה וזה תכלת ואדגמו
 ותל עת שש ושש שש
 ולקחת את שתי אבני שהם
 ופתחת עליהם שמות בני
 ישראל ששחם שמותם על
 האבן אחת ואת שמות
 הששה חמשים על האבן
 השנית פתולדתם מעשה
 חרש אבן פתוחי חתם תפתח
 את שתי האבנים על שמות
 בני ישראל מסבתם שב צות
 וזה מעשה אתם ושמות את
 שתי האבנים על כתפת
 האפר אבני זכרון לבני
 ישראל ונשא אחד את
 שמותם לפני ותוח על שתי
 כתפיו לזכרון
 ועשיתם שב צות
 זהב ושתי שר שרת זהב

1
 טחור מגבלת תעשה אתם
 מעשה עבת ונתתה את
 שר שרת העבת על צמ
 המ שב צות
 ועשית חשון משפט
 מעשה חשב כמעשה אפר
 תעשנו זהב תכלת ואדגמו
 ותל עת שש ושש משורר
 תעשה אתו רבו עיני הח
 כפול זרת ארכו וזרת רכבו
 ומלאת כמלא את אבן
 ארבעה טורים אבן טור
 אדס פטור וזכר קת סטור
 האחד והטור השני נפר
 ספור ויהלם והטור שלישי
 לשם שבו ואחלמה והטור
 הרביעי תרשישו ששם
 וישפחם שב צות זהב יחיו
 במלא אתם זה אבנים תחיו
 על שמות בני ישראל ששם
 עשרה על שמות פתוחי
 חותם אש על שמו תחיו
 לשני עשר שבט ועשית
 על חשון שר שרת גבלת
 מעשה עבת וזהב טחור
 ועשית על חשון שתי
 טב צות זהב ונתת את שתי

1
 הטבעות על שני קצות
 חשון ונתתה את שתי
 עבתת חזק על שתי
 הטבעות אר קצות חשון
 ואת שתי קצות שתי
 העבתת תתן על שתי
 קמ טב צות ונתתה על
 כתפות האפר אל מול פני
 ועשית שתי טבעות זהב
 ושמית אתם על שני קצות
 חשון על שפתי אשר אל
 עבר האפר ביה ועשית
 שתי טבעות זהב ונתתה
 אתם על שתי כתפות
 האפר מלמטה ממול
 פניו לעמת מחברתו ממעל
 לחשב האפר וזרפסו את
 חשון מטב עמו אל טבעת
 האפר כפסולת תכלת כהות
 על חשב האפר וזרפסו
 חשון מעל האפר ונשא
 אחד את שמות בני ישראל
 בחשון משפט על לבו
 בבאו אל הקדש לזכרון
 לפני תמיד ונתת אל
 חשון משפט אתם אורים
 ואת חתמים וחווי על לב אחו

י
 וכל המעשה
 ששחם שמותם על
 האבן אחת ואת שמות
 הששה חמשים על האבן
 השנית פתולדתם מעשה
 חרש אבן פתוחי חתם תפתח
 את שתי האבנים על שמות
 בני ישראל מסבתם שב צות
 וזה מעשה אתם ושמות את
 שתי האבנים על כתפת
 האפר אבני זכרון לבני
 ישראל ונשא אחד את
 שמותם לפני ותוח על שתי
 כתפיו לזכרון
 ועשיתם שב צות
 זהב ושתי שר שרת זהב

וי יקחו אנו חזק והם יקחו אנו חזק והם יקחו אנו חזק
 ויהיה לו אל שני קצותיו וקברי וחשב אפרתו אשר עליו כמעשהו ממנו ויהיה וזה תכלת ואדגמו ותל עת שש ושש שש ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששחם שמותם על האבן אחת ואת שמות הששה חמשים על האבן השנית פתולדתם מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבתם שב צות וזה מעשה אתם ושמות את שתי האבנים על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל ונשא אחד את שמותם לפני ותוח על שתי כתפיו לזכרון ועשיתם שב צות זהב ושתי שר שרת זהב

כלל וכלל ג' ועשרות אות מעיל האפד
ועשר אות מעיל האפד ומרשנו ברג: 0

ונשקיע ג' פל וחד קנה כל הדברים אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
המלך: 0 על אחדן ג' וחדן על אחדן לשדוק וחדן על אחדן רגל במו ויקול רגל על אחדן ומחדן על אחדן
וי על אחדן ע' בביני: 0

בבאו לפני יחוד ונשא אחדן
את משפט בני ישראל על
לבו לפני יחוד המיד
ועשית את מעיל
האפד כליל תכלית ויחוד
פד אשו בתוכו שפה יהיה
לפני סביב מעשה ארגנפי
תכרא ויחוד לו לא יקרע
ועשית על שוליו רמני
תכלית זארגמו ותולעת
שני על שוליו סביב ופעמני
זהב בתוכם סביב פעמני
והקורמני פעמני זהב ורמון
על שוליו חמ על סביב
ויחוד על אחרו לשרת
ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני יחוד וביצאתו
ולא נמת
ציץ זהב טחור ופרתחת עליו
פתוחי חתם קדש לוחות
ושמת אתו על פתית תכלית
ותנה על המצנפת אלמול
פניח מצנפת ויחוד ויחוד
על מצח אחרו ונשא אחדן
את עון הקדש שים אשך
קדו שוב בני ישראל לב
מתקדש שיהם ויחוד על

מצחו תמיד לרצון להם
לפני יחוד ושבעת חפתנת
שש ועשית מענפת שש
ואבנט מעשה מעשה
רקס ולבנו אחרות מעשה
כתנת ועשית להם אבנטים
ומגבעות מעשה להם
לכבוד ולתפארת ויחוד שפת
אתם את אחרו אחיה ואת
בנו אתו ומשחת אתם
ומלא אתם סוקד שפת
אתם וכחני ליו מעשה להם
מכנסים לכפות בשר
ערוה ממתנסו ערוהים
וחדו וחדו על אחרו ועל
בניו בבאם אל האהל מועד
אובגשתם אלה מונח רש
לשרת בקדש ואל אשאו
עון ומתו חקת עלם ללו
ולדע אחריו
והחדבר אשר
תעשית להם לקדש אתם
לפחו לו לקחפר אחד כד
בקדו ואלם שנים תמימים
ולחם מצות וחלת מצת
בלותב שמא ודקיקין
מצות משוחים בשמסלות

חטום תעשה אתם ונתת
אותם על סל אחד והקרבנת
אתם בסל ואת חפר ואת שני
האלים ואת אחרו ואת בני
תקדיב אל פתח אהל מועד
ודחת אתם סבמים ולקחת
את חבנרים ויחוד לבשת את
אחרו את חפתנת ואת מעיל
האפד ואת האפד ואת
החשוו ואת לבח שב
האפד וישמת חמ מצנפת על
ראשו ונתת את נור הקדש
על המצנפת ולקחת את
שמוח משחה ויעקת על
ראשו ומשחת אתו ואת בניו
תקדיב ויחוד לבשתם כתנת
וחגרת אתם אבנט אחרו
ובנו ותבשת להם מגבעות
והינתן להם כחנה לחקת
עלם ומלא אתם אתרונך
בנו והקרבנת את חפר לפני
אהל מועד וספר אחרו ובנו
את ידיהם על ראש חפר
ושחת את חפר לפני יחוד
פתח אהל מועד ולקחת
מדם חפר ונתתה על קרנת
חמופת באצבע ואת כל

והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס

והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס
והחדבר ג' ראש פסוק וחד הדבר אשר דבריהם בגשה וחדן על אחדן לשדוק וכשנו ע קול וסגנו ע סקס

ואל בני ישראל ודבר לאמר י שמו משחוק קדוש יהיה זה לו קדוש שיהי גבוה לחטאת איש כיוצא
בזו אצל איש איש כיוצא אליו יו כבוד ג מל בומל ועשות כבוד משחוק ואזכרנו העלה דראח קדוש
קראו בשם ויעש את הכבוד נחשק: וכל בני דכותב מ ב מכות לכבוד ויקדש חמלק אחו: 0:0:

ואז חמלק ג וסמכותן וסמכות השל
מחוק לפיכך ואז השלחן וחבלי: 0:0:0:

ליחוח כל העבר על חפזים
מבו עשרים שנה ומעלה
ותו תרומת יחוח העשיר
לארפה וחדל לאומעט
ממחצית השקל לתת את
תרומת יחוח לכפר על
נפשות יכם ולקחת את בקר
הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבודת אהל
מועד ויהיה לבנו ישראל
לזכרון לפני יחוח לכפר
על נפשות יכם
וידבר יחוח אל משה לאמר
ועשית כבוד נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו
בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים ורחצו
אחר וכן נמנו את ידיכם
ואת ידי יכם בכאס אל
אהל מועד ורחצו מים
נמתו או בגשתם אל המזבח
לשחת להקטור אשה ל
ליתח ורחצו ירוחם ל
ורגלי יכם ול אומעט
העשיר על המזבח לשחה
להקטור עשה לוחוח
וירחצו ירוחם ורגלי יכם

ויהי וחייתו להסחוק עלם
לו ולרעו לרדתם
וידבר יחוח אל משה לאמר
ואתה קח לך בשמיסראש
מדרוד חמ שמאתו קנמך
בשם מחצית חמשים
ומאתים וקנה בשם חמשים
ומאתים וקנה חמ שמאות
בשקל קדש ושמיות
היו ועשית אתו שמו
משחת קדש קח מקחת
מעשה דקח שמו משחת
קדש ויחיה ומשחת בו
את אהל מועד ואת ארון
העדת ואתה שלחו ואת
כלכליו ואת חמבעה ואת
כליה ואת מזבח הקטרת
ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת חכיר ואת כנו
וקדשת אתם ותיו קדש
קדשים כל חנני פהם
יקדש ואת אהרון ואת
בנו תמשחו וקדשת אתם
לכחו לו ואל בני ישראל
תדבר לאמר שמו משחת
קדש ויחיה זה לל דרתיכם
על בשר אדם לא יוסך

ובמתכנתו לא תעשו כמחוי
קדש ואת קדש יחוח לכם
איש אשר ירקח כמחוי
ואשר יהיו ממנו על דרך
ונכרת מעמו
ויאמר יחוח אל מ
משה קח לך סמנים נחש
ושחלת וחלבה סמנים
ולבנה ופה בל ברוחיה
ועשית אתה קטרת דקח
מעשה דקח ממלחטהור
קדש וישחפת ממנו חדק
ועתה ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר איש
לך שמח קדש קדשים
תחיה לכם וקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תחיה
לך לוחוח איש אשר
יעשה כמחוי לחיוב
ונכרת מעמו
וידבר יחוח אל
משה לאמר ואתה קח את
בשם בעל אל בואו ויבד
חור למטה ויחיה ויאמר
אתו ירוחם אלהים בחמק
ובתבונה ויבדעת ויבדל

אל המזבח פ בשמות בבאם ויקדשו ויחיו
זאת שיה קרב אל המזבח ויקדשו ויחיו
המזבח: 0:

ירחוק מל דקח מעשה דקח וכו' במוס:
במחוד יאיש אשר יבשו במחוד ונתחורא לטה
האלה ב בני: 0:

זכר ג סמנים וכלבט זכר וסמנים על חמלקות
לכפר זכר על לא חמלק בכפר: 0:

והוא כליו ג' וסמכותו והוא השלוח בטיי
והוא כליו שש' באיליו וישתדל ומה ראשון

יומנו ד' קט"ו וסמכותו והוא כליו והוא
הוא כליו וסמכותו בטיי וכל אומנו וסמכותו

ועשהו מלאכה ד' וסמכותו ובימים הראשון
שש' וסמכותו וכל אומנו וסמכותו

מלאכה לחשב מחשבת
לעשות ביוזב ובכסף
ובנהשת ובחרשת אבוי
למלאכת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכה
ואע הנה נתתי את
אחלואב בראש סמל
למטהו ויבלב כל חסלב
נתתי חכמה ועשו את
בל אשר צויתך את אחל
מושי ואתה ארו לעת
ואת חפדת אשר עליו
ואת כלכלי חאל ואת
השלח ואת כליו ואת
המנחה חטה ואת כל
כליה ואת מנחה קטרת
ואת מנחה עלה ואת
כלכליו ואת חכמו ואת
כנו ואת כנדיה שקד
ואת בני חקד של אחון
הכלו ואת בני בני
לכח ואת שמחה שחה
ואת קטרת חסמי שקד
ככל אשר צויתך ועשו
ואמר יחזקאל משה ל
לאמר ואתה דבר אבינו

ושראל לאמר אף את
שבתותי שמרו כפי אות
הוא פני בניכם לדדתים
לדעת כי אני יחזקאל
מקד שכס ושמרתם את
השבת כי קדש הוא לכם
מחל ליה מות יומת כי כל
העשה כה מלאכה ברת הנפש
הוא מקרב עמיד ושות
ומים ועשה מלאכה וביוס
השביע שבת שבתו
קדש ליתח כל העשה
מלאכה ביום השבת מות
יומת ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את
השבת לדדתם ברית
עולם בינו ובין בני ישראל
את הוא לעם כי ששת
ומים עשה יחזקאל את השמים
ואת הארץ וביוסה שביע
שבת וינפש
ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו בחר
סני שני לחתה ערת לחת
אבו כתיבס באצב עא
אלהים ויראה עם כביש
משה לדדת מזהה

ויקח ח' ע' על אחיו צב
ויאמר אליו קום עשה לנו
אלהים אשר יוכל לעשנו כפי
זממשה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לארץ ענ
מהחיה לו ויאמר אלהים
אחזקו קוטי חזק אשר
באנו שילכם בעמכם ונתתם
וחביאו אלי ויתפרקו כל
העם את עמי חזק אשר
באנו חסותי ואל אחיו
ויקח מידם ויער אתו בחרט
ועשו עגל מסכה ויאמר
אלה אלהי ישראל אשר
העלה מארץ מצרים
וירא אחיו ויבן מסכה לפניו
ויקרא אחיו ויאמר חזק
ליתח מחור וישיבם ממחור
ועל עלת וישו שלמים ל
וישבה עם לאכלו ושתו וקמו
לעזק
וירבו יחזקאל משה קדו כפי
שחת עמך אשר העלת ל
מארץ מצרים סרו מחור
חזק אשר צויתם עשולוס
עגל מסכה וישתחו וינסחו
לו ויאמר אלהי חזק אשר

מה כפי וישיב חסותי ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
סמכותו וכל אומנו וסמכותו וכל אומנו וסמכותו וכל אומנו וסמכותו וכל אומנו וסמכותו וכל אומנו וסמכותו

אשר

והיה י וסמך ויהי משה אומר ויהי אלהים
ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים

ויהי י ויהי משה אומר ויהי אלהים
ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים

ויהי י ויהי משה אומר ויהי אלהים
ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים

אשר חלה מארץ מצרים
ויאמר יתח ארץ ישראל
אתה עם סוף ומה עסקך
עם חוץ ועתה חנה לי
ויהי אפי חסם ואכל סואשה
אתה לגי עול ויהי משה את
פני יתח אלהיו ויאמר למח
ותח ויהי אפי חסם עמך אשר
חייאת מארץ מצרים ככה
עד ולבין חוקה למח אמו
מצרים לאמר בך עתה עמם
לחון אתם בחרו סוף למח
מעל פני הארץ שוב מחון
אפי וחחס על חר ער לעפר
וכי לאמר חסם לי עסק קולי
עבדך אשר נשבעת לחם
כך ותברך אלהים ארבעה
וד עמם כבוביח שמם וכל
הארץ את אשר אמרת
אתו לוד עכס ונהל לעם
ותח יתח על חר ער אשר
דבר לעשות לעמו
ופונד משה מוח חר ושע
לחנה ערת כידו לחת פתים
משני עבר חסם מוח ומח חס
כתבים ויהי חת משה
אלהים חמה ויהי חת מכתב

אלהים חמה ויהי חת מכתב
חלתו וישמעניו וישענת
קול העם כרעה ויאמר
אל משה קול מלחמה
במחנה ויאמר און קול
ענת בורה ואון קול ענות
חלו שח קול ענות אנכי
שמע ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא אתם על
ומחלתו חר אפי משה
וישחף מידו את חלת
וישבר אתם תחת חחר
וקח אתה על אשר עשו
וישרף באש וטחו ער אשר
דק נידו על פני המיסוסין
את בני ישראל ויאמר משה
אל אלהים מה עשך לך עם
הזה פיהבאת על חטאת
גדלה ויאמר אלהים
יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא
ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ולכו לפננו ויחיה
משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידע עמו
תהלו ויאמר לחם למי חת
חתר קו ויתננו ויאשלחנו

כאשר יאמר על חר ער
משה אתה עם פיר עחוא
כפר ער אחר ולשע ער
בקמחם ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי
לתח אלו ויאספו אלו מ
בני לוי ויאמר לחם סוף אמר
ותח אלו וישאל שמו
איש חרף על חסם עמו
ושבו משה לשער במחנה
וחרגו איש את אחיו ואיש
את רעהו ואיש את קרבו
ויעשו בני לוי כדבר משה
ויפל מוח עם פיוס מחוא
כשר שת אלפי איש ויאמר
משה מלאי ידכם תוסיס לוחח
פי אשכבנו ובא חיו ולתת
עליכם חיוס ברכה ויהי
מפחרת ויאמר משה אל
העם אתם חטאתם חטאת
גדלה ועתה אעלה אליהם
אלו אכפרה בעד חטאתכם
וישכ משה אל יתח ויאמר
אנא חטא העם הזה חטאת
גדלה ויעשו לחם אלהים
וחב ועתה אסתשא חטאתם
ואס און מחני נא מספר

ויאמר משה ויהי חר ער ושע לחנה ערת כידו לחת פתים משני עבר חסם מוח ומח חס כתבים ויהי חת משה אלהים חמה ויהי חת מכתב

ויאמר משה ויהי חר ער ושע לחנה ערת כידו לחת פתים משני עבר חסם מוח ומח חס כתבים ויהי חת משה אלהים חמה ויהי חת מכתב

ויהי י ויהי משה אומר ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים

ויהי י ויהי משה אומר ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים

אל אשר... ורעם... ויכנס... ויבוא... אל אשר ישיח ויחיד אונס
אל אשר ישיח ויחיד אונס... ויכנס... ויבוא... אל אשר ישיח ויחיד אונס

והיה... ויבוא... ויחיד אונס... אל המים בארץ עמים ויחיד אונס

אשר כתבת ויאמר ויחיד
אל משה מי אשר חטא לי
אמרו מספר ימים לד
נחה אתה עם אלהים
ויברך לך ה' ואלהינו
לפניך ובוים פקדו ופקדותי
עליו חטאתם ויגדיתיהו
אתה עם על אשר עשו
אתה עם אשר עשה
אחריו
ויברך ויחיד אל משה
לך על חטאתו ויחיד עם
אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי
לאבותי ליתן לך עמך
לאמר לך עמך את הנדה
ושלחתי לפניך מלאכי
וגרשתי את הנכנע והאמר
ויהי ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד
אל ארץ וכתב חלב ויחיד
לאעלה בקרבך עמך
קשה ען אתה פראתך
בדרך וישמע עת עם אתך
חובך חת על חזון ויתאבלו
ולא שתו איש עמו עליו
ויאמר ויחיד אל משה אמר
אל בני ישראל אל אתם עם

קשה ען רגע אחד
אעלה בקרבך ויתקן
ועתה חורר עתך מלך
וארעהמה אעשה לך
ויתנבלו בני ישראל את
עיוס מהר חורב ומשה
יקח אתה אהל ונסח לו
מחון לפתח החוק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד
ויהי כל מבקש שיתוהו ויא
אל אהל מועד אשר מחון
לפתחו ויהי פתח המשח
אל האהל וקמו כל העם
ונצבו איש פתח אהל ויחידו
אחרים שיה ערבאו ויהי
האהל ויהי כבא משח
האהל ויד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ויד עמוד
ודאה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקמו
כל העם ויהי שחחו איש
פתח אהל ויד ויחיד אל
משה פנים אל פנים באשר
ידבר איש אל דעהו וישב
אל המחנה שרוע וידוע
בוטו עני לא ימי שמתוך
האהל

ויאמר משה אל ויחיד
ודאה אתה אמר אל העם
אתה עם חזון ואתה לך
חור עתה את אשר תשח
עמו ואתה אמרת ויד עתה
בשם ונסם צאתח בעני
ועתה אסנאמי צאתח
בעני חור עתה עמך אתה דק
וארעך למען אמי צאתח
בעני חור אה כי עמך חמו
חיה ויאמר פני לחסותו
לך ויאמר אל מן אונס
הלכום אל תענו מה ופתח
ויד עמך פנים צאתח חור
בעני חור עמך חור
בלכתך עמנו ונמלנו איש
ועמך מכל העם אשר על
פני הארמה
ויאמר ויחיד אל משה נס את
חבר חור אשר דבת אעשה
כימ צאתח ובעני וארעך
בשם ויאמר חור אמנא את
כבוד ויאמר אמ אעמך
טובו על פני וקמו את בשם
ויהו לפני ויחיד את אשר
און ודמתי את אשר ארס
ויאמר לא תוכל לדאת את

פנים אל פנים... ויבוא... ויחיד אונס... אל המים בארץ עמים ויחיד אונס

ויחיד... ויבוא... ויחיד אונס... אל המים בארץ עמים ויחיד אונס

שלפי הדברים האלה ב ויאמר שאול שאול
האיש ויאמרו אל משה :

מדבר ה' אל ידי וכל מה שדברתי אל בני ישראל ויאמרו אל משה ויאמר אל בני ישראל
מדוע אתם כוננים משה ואלהי ישראל ויאמרו אל משה ויאמר אל בני ישראל :

שלש פעמים בשנה י
יד אח כל זכור את פני
האדון ויחזה אל הווי שרא
כי אדו וטעם מפני כ
והחכמי את בני ישראל
יחמד איש את ארצו
בעלתו לראות את פני
יחזה אל ה' שלש פעמים
בשנה לראות שחט על
חמץ וסוכה וראות אל
לבקר זבח חג הפסח
ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יחזה אליך
לאתב של גר ובחלבאמו

ויאמר יחזה אל משה
כתב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים
האלה ברת את ברות
ואת ישראל ויחזו שם
עם יחזה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא
אכל ומים לא שתה ויכתב
על הלוח את דברי
הברית אשר תדבר
ויחזו ברדת משה מחר
סיני וישע לחת הערת

בד משה ברדתו מחר
ומשה לאר עני קרו עור
פניו בדברו אתו וירא
אחיו וכל בני ישראל את
משה ויחזו קרו עור פניו
ויידא אומגשת אליו ויקרא
אלהם משה וישבו אליו
אחרו וכל הנשאים בעה
וידבר משה אלם ואחרו
כונשאו כל בני ישראל
ויצו את כל אשר דבר
יחזה אתו בחד סיני ויכל
משה מדבר אתם ויחזו על
פניו מסוה וכבא משה לפע
יחזה לדבר אתו וסוד את
המסוה עד צאתו ויעא
ודבר אל בני ישראל את
אשר יעו וראובני ישראל
את פעם משה כי קרו עור
פני משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד באו
לדבר אתו

ויקח משה
את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלם אלה הדברים
אשר עוה ויחזה לעשות אתם
ששת ימים תעשה מלאכה

וביום שביעי ויחזו לכם קדש
שבת שבתו וליחזה כל
העשה בו מלאכה וימת
לאתבעו ואש בכל משבתכם
ביום שבת
ויאמר משה אל כל עדת
בני ישראל לאמר זה חתו
אשר עוה ויחזה לאמר
קח ומאתכם תרומה ליהוה
כל גדיב לבו וביאוד את
תרומת יחזה חב וכסף
ונחשת ותכלת וארנמן
ותולעת שני וששועים וד
ועדת אילם מאד מיסועת
תחשימו עני שטים ושמן
למאוד ובשמים לשמן
המ שחה ולקטרת חסמים
ואבני שחם ואבני מלאים
לאפוד ולחשו וכל חכמלב
בכם ובאו ויעשו את כל אשר
עוה ויחזה אתה משוב את
אתלו ואת מסוה את קדשו
ואת קדש שיו את ברוחו את
עמרו ואת ארנו את הארז
ואת בדיו את הפפרת ואת
פרכת חמסן אתה שלחו
ואת בדיו ואת כל כליו ואת

ביתו ב חס את המסוה את אהל וביאו
אכזו משכן ואת לחם ב את השלחן ואת
אנשי השלחן ואת כליו :

ויאמר ב' את השלחן את הארז את ארז חרוב ואת מנחת חסמים ואת חסמים
לב ואת מנחת ישראל את חסמים ח ואת חסמים ח ואת חסמים ח ואת חסמים ח
אשר ובי משה אל ה' ויבטיח יעשועים אלה
ודבירום אשר וכענין :

כל זחב ג וטב שג וטבד כל כלי זחב איש אשר מצא כל זחב אקל לא יגשגש וטבד ג כל מדינ
תרומת מקד וטבד לוי מדינ קרון וקדו ודח מדינ אולת וחד בברו ומדינ דאיש ג בידו ג וכל אשה חכמת
ג חכמת נשים בטבת בוטד פישוד גיון ג

וכל חכמים ג וכל חכמים אשר נשא לבו וכל
חכמים ויעמדו וכותל חכמים וכל יקר לבעלי ג

לחס הפנים ואת מענת כ
חמארו ואת מליה ואת ענתיה
ואת שמו חמארו ואת
האגור ואת מזבח הקטרת
ואת בריה ואת שמו חמשה
ואת קטרת חסמים ואת
מסך חפתח לפתח המשכן
את מזבח העלה ואת מכפר
חפת שאת אשר לו את בריה
ואת כל כליו את חכיה ואת
כט את קלע חצור את
עמריו ואת ארניו ואת
מסך שער חצור את חות
חמשכו ואת חות חצור
ואת מיתריהם את בניו
השרד לשרת בקדש את
בני חקדש לא חרו חכו
ואת בניו בעו לכח וויא
כל עדת בני ישראל לפני
משה וכל אכל איש אשר
נשא לבו וכל אשר נדב
רוחו אתו חביאו את חומת
וחו למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבני חקדש
וכא חאנשים על חנשים
כל נדב לב חביאו חונם

וטבעת וכמו כל כלי זחב
וכל איש אשר תנף תנופת
זחב ליהודי וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת וארנמן
ותולעת שנו ששו ועיס וערת
אולס מאדמים וערת תחשים
חביאו כל מדיס תרומת כסף
ונחשת חביאו את תרומת
וחו וכל אשר נמצא אתו
עצו שטים לכל מלאכת
העבדה חביאו וכל אשר
חכמת לב בני חסו וביאו
מטוח את חתכלת ואת
הארנמן את תולעת השני
ואת חשש וכל חנשים אשר
נשא לבו אתנה בחכמה טו
אתה עיס ונשאת חביאו
את אבני השם ואת אבני
המלאים לאפור ולחשו
ואת חכשם ואת שמו
למאור ול שמו חמשה
ורקטרת חסמים כל איש
ואשר אשר נדב לבם אתם
לחביא לכל חמלאכה אשר
ענת וחת לעשות ביד משה
חביאו בני ישראל נדב
לוחו

ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יחוד בשם בעל
בז אור בוחור למטה וחתה
וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה וכל עת וכל
מלאכה וכל שכת מחשבת
לעשת בכתב וכסף וכתב שנת
וכת שנת אבו למלאכת
וכת שנת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת ולחורת
נתן לבו חווא אחל אבן
אחיסמן למטח דין מלא
אתם חכמת לב לעשות כל
מלאכת חר שוח שבורקס
בתכלת ובארנמן בתולעת
השנו בששו וארנ עשו כל
מלאכה וחי שכת מחשבת
ועשה בעל אל ואלו אב
וכל איש חכס לב אשר נתן
וחו חכמה ותבונה בחמה
לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת חקדש לכל אשר ענת
וחו ויקר אמשה אל
בעל אל ואל אחל אבואל
כל איש חכס לב אשר נתן
וחו חכמה כל לבו כל אשר
נשא לבו לקדש אל ל

אחמד ג חו מל ודח חס וכל חכמים אשר נשא
לב עי אשר חמשה חכמה ג
עשר ד כוב מלא שבו מדיניות ויבין ללב ועל דיע חסום ויבשן מלאכת השווה ויכלו דוכס חמשים וכל
למסוך גמרימה משרדסן נמי אבד חמשה נחית אי שקדל בישאיים ג וכן ודח חכמה עשירים ושל ששם
עמיסוף ויסוף ויבול ג

המה יבשרו וז איש איש כמלאכת אסור והמה יבשרו בו והמה יבשרו גבול והמה יבשרו ויבשרו
ועשיתם גבולות אסור והמה יבשרו בו ועשיתם גבולות אסור ויבשרו בו והמה יבשרו ויבשרו
והמה יבשרו לא יבשרו אסור :

והמה יבשרו וז איש איש כמלאכת אסור והמה יבשרו בו והמה יבשרו גבול והמה יבשרו ויבשרו
ועשיתם גבולות אסור והמה יבשרו בו ועשיתם גבולות אסור ויבשרו בו והמה יבשרו ויבשרו
והמה יבשרו לא יבשרו אסור :

המה יבשרו וז איש איש כמלאכת אסור והמה יבשרו בו והמה יבשרו גבול והמה יבשרו ויבשרו
ועשיתם גבולות אסור והמה יבשרו בו ועשיתם גבולות אסור ויבשרו בו והמה יבשרו ויבשרו
והמה יבשרו לא יבשרו אסור :

ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל
היריעה וחבר את חמש
היריעה אחת אל אחת
וחמש יריעה חבר אחת אל
אחת ויעש ללא תכלת
על שפת היריעה האחת
מקצה במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיונה
במחברת השנית חמשים
ללא ת עשו ביריעה אחת
וחמשים ללא ת עשה כד
בקצה היריעה אשר מ
במחברת השנית מקבולת
הללא ת אחת אל אחת
ויעש חמשים קרסי וחבין
וחבר את היריעה אחת אל
אחת בקרסים ויהיו חמשים
אחד ויעש
יריעת עים לאחל על
חמש כן עשית עשרה
יריעת עשה אתם ארבע
היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחב
היריעה האחת מדה אחת
לעשית עשרה ויריעת
וחבר את חמש היריעה

לכד ואת שש היריעה לת
ועש ללא ת חמשים על
שפת היריעה הקיונה
במחברת וחמשים ללא ת
עשה על שפת היריעה
החברת השנית ויעש קרסי
נחשת חמשים לחבר את
האחל לחות אחד ויעש
מכסה לאחל ענת אלס
מאדמים ומכסה ענת
תחשים מלמ עלה
ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמודים
עשר אמות ארך הקרש
ואמת וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי ידות
לקרש האחר משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרשים
לפאת נגבת ימנה וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשיתם
הקרשים שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידותיו
ושני אדנים תחת הקרש
האחר לשתי ידותיו ולעל
המשכן השנית לפאת צפון

אחת אל אמות ג וחבר את היריעה אחת אל אמות ג לחבר את חמש היריעה אחת אל אחת
כל היריעה חמש בל אמת ג כן הן היריעה אחת אל אחת ויעש את חמש היריעה אחת אל אחת ויעש את חמש היריעה אחת אל אחת

והיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד

עבודתו זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד

עשה עשורים קרשים ו
וארבעים ארבעים כסף שני
ארבעים תחת הקרש האחד
ושני ארבעים תחת הקרש
האחר ויהיה חמשה שכן ל
ומה עשה ששה קרשים
ושני קרשים עשה למקצת
חמשה שכן ברכות וחו
תאמס מלמטה ויהיה
תמים אלה אשור אל חטבת
האחת כן עשה לשנים
לשני המקצת ויהיה שמונה
קרשים וארבעים כסף ששה
עשר ארבעים שני ארבעים שני
ארבעים תחת הקרש האחד
ועשר ברוחיו עני שמוס
חמשה לקרשיו על עמי
חמשה האחת וחמשה
בריהם לקרשיו על עמשון
השנית וחמשה בריהם ל
לקרשיו חמשה שכן לרכותם
ומה ויעש את חכריו ל
חתיכו לבית בתו וקרשים
מוחק צה אל חקצה ואת
הקרשים עפחו חב ואת
טבעתם עשה וחב בתים
לבריהם ויעף את חכריו

והב ויעש את חכריו ל
תכלת וארבעים ותל עת שני
ושש ששור מעשה חשב
עשה אמה כרבים ויעש
לה ארבעה עמודי שטים
ויעפס וחב ויהיה זהב ויעק
לחס ארבעה ארבעים
ויעש מסך לפתח האהל
תכלתו ארבעים ותל עת שני
ושש ששור מעשה רוס
ואת עמודי חמשה ואת
ויהיה ויעף ראשוחם אר
וחשקיהם וחב וארבעים
חמשה נחשת
ויעש בצל אל את האר
עני שטים אמתים וחצי
ארטו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו ויעפחו חב
טחור מבית ומחוץ ויעשו
ור וחב סככי ויעק לו ארבע
טבעות וחב על ארבע
פעמתו ושתי טבעות על
עלע האחת ושתי טבעות
על עלע השנית ויעשו
עני שטים ויעף אתם וחב
וחב את חכריו בטבעת
על עלע הארז לשאת

את הארז ויעש כפפת וחב
טחור אמתים וחצי ארפה
ואמה וחצי רחבה ויעש
שני כרבים וחב מקשה עשה
אתם שני קצות חכפרת
כרוב אחד מק צד מה וחב
אחד מק צה מה מחכפרת
עשה את חכרבים משני ל
קצותיו ויהיו חכרבים פשו
לנפים רב עלה סככים
בכנפיהם על חכפרת ופעם
איש אל אחיו אל חכפרתו
פני חכרבים
ויעש אתם שלחו עני שטים
אמתים ארנו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו ויעף את
וחב טחור ויעש לו חב
סככי ויעש לו מסגרת טפח
סככי ויעש ור וחב למסגרתו
סככי ויעק לו ארבע טבעות
וחב ויהיו את חכריו על
ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו לעמת חכפרתו
חכפרת פתים לפרים לשאת
אתם שלחו ויעש את חכרבים
עני שטים ויעף אתם וחב
לשאת אתם שלחו ויעש

עני שטים
פסוק
אל
ה

ח
מס
ה

והיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד
ויהיה זה מלך פריסטוהב כל עבודתו ויהיה כבודו ויהיה לו חסד

עמודים ו' כל עמודים עמודים עמודים
עמודים עמודים עמודים עמודים עמודים

צפון וצפון ה' צפון ואשוחים וצפון ואשוחים וצפון ואשוחים וצפון ואשוחים
וכל ז' ראש פסוק במצב וכל עבד איש וכל פטוי ומל וכל העם ראוי וכל הנשים וכל אשוח חבמוניב וכי
וחכמים למשכן: 0

והעמודים וחשקיהם כספיהם
ולפאתים קל עים חמשים
באמה עמודים עשרה
וארבעה עשרה ווי א' ל'
העמודים וחשקיהם כספיהם
ולפאת קדמיהם ח' ל'
חמשים אמה קל עים חמש
עשרה אמה אל הכתף ו'
עמודים שלשה וארבעה
שלשה וכל כתף השנת מוח
ומזה לשער החצר קל עים
חמש עשרה אמה עמודים
שלשה וארבעה שלשה ו'
כל קל עים חצר סביב שש
משור ויהאנים לעמודים
נחשת ווי העמודים ו'
וחשקיהם כסף וצפון ו'
ראשיתם כסף וחמשים שקים
כסף כל עמודי החצר ומסך
שער החצר מעשה רוקם
תכלת וארגמן ותלת שני
ושש משור ועשרים אמה
אך וקומה חב' חמש ו'
אמות לעמת קל עים חצר
ועמודים ארבעה וארבעה
ארבעה נחשת ווי חמשים כסף
ועמודים ראשיתם וחשקיהם

כסף וכל חיתות למשכן
ולחצר סביב נחשת
אלה פקודי
המשכן משכנו עדת אשר
פקד על פים שיה עבדת
הלוים ביד אתמר בזאחזו
הכרון וכל אל בזאחזו יבד
חוק למטה וחדה עשה את
כל אשר עשה ויהיה אתמשה
ואתו אהרן ובזאחזו סמך
למשכן חרשיו שבורקם
בתכלת ובארגמן ותלת
השני ובשש כל חית
העשה למל אנה בכל מלאכה
הקדש ויהיה חתום עשרים
כסף ושיעם אמות שלשים שקל
בשקל הקדש ויהיה חתום עשר
מאות כפרו אלו שני נמאות חמש שקל
ושבעים שקל בשקל הקדש שבע
לגלגל מחצית שקל
בשקל הקדש לכל העבר
על הפקודים מבו עשרים
שנה ומעלה לשש מאות
אלף ושלשת אלפים ו'
וחמשים אמות וחמשים ו'
ויהי מאת כפר הקסף לעקת
את ארבע חקד שואת ארבע

חפצת מאת ארבע למאת
חפצת כפר לארבע מאות
האלף ושיעם חמאות ו'
וחמשה ושיעם עשתיים
לעמודים וצפון ראשיתם
וחשקיהם ונחשת ו'
חתונפה שבע עים כפר ו'
ואלפים וארבע מאות שקל
ועשבה את ארבע פתח
אהל מועד ואת מופת
הנחשת ואת מכפר הנחשת
אשר לו ואת כל כלים חמון
ואת ארבע החצר סביב ו'
ואת ארבע שער החצר ואת
כל חית חמ שכן ואת כל
חית החצר סביב ומסך
התכלת והארגמן ותלת
השני עשור כסף ושיעם
לשרת כפר שני עשואת
בגדי חקדש אשר לאחזו
כאשר עשה יהוה אתמשה
ועשה אתם אפרים ו'
תכלת וארגמן ותלת
שני ושש משור ורוקם
אתפחי חתום וקצין ו'
פתולס לעשות בתוך ו'

כסף
אלף
חמשים
שקל
כסף
אלף
חמשים
שקל
כסף
אלף
חמשים
שקל

כסף
אלף
חמשים
שקל
כסף
אלף
חמשים
שקל
כסף
אלף
חמשים
שקל

כסף

כסף

ה פקודי אלה כספיהם וכל חיתות למשכן וכל עבד איש וכל פטוי ומל וכל העם ראוי וכל הנשים וכל אשוח חבמוניב וכי ויחכמים למשכן: 0

ה פקודי אלה כספיהם וכל חיתות למשכן וכל עבד איש וכל פטוי ומל וכל העם ראוי וכל הנשים וכל אשוח חבמוניב וכי ויחכמים למשכן: 0

הו מפרק אל על על ויסמחון ויאמר ישיאל רעזו אצל גזר הדין על ארץ מצרים וידך על השמים ויסתכל אל השמן וימשפטו ויקח ויזון את הרעיונה ויקשו להם ויצונו
וסיטנו את הברכה על ידי צדקים ויוצאנו את צדקותם אל הכאמר אל אביה ארמי שליו יס והאמי יודו אל מבל בל שיקל ויסבא בל שבע וסבא אוראב אל חסכן אל הבקעו
וכו' כ"א : 0

אתם כאשר משחת את
אביהם וכחני לי והיתה לי
לחיות לחם שחתם לכתת
עולם לדדתם ויעש משח
ככל אשר ענה ויחז אתוכו
עשה ויחז בחדש
חדא שח בשנה שנת י
באחד לחד שחוקם משכנו
ויקם משה אתה משכנו ויתן
את ארצו וישם את קרשיו
ויתן את בריחו ויקם את
עמודיו ויפרש את האהל
על המשכן וישם את
מכסה האהל עליו מלמעלה
כאשר ענה ויחז את מ
משה ויקחו ויתן
את העדת אל הארון
וישם אתה בדים על
הארון ויתן אתה כפרת
על הארון מלמעלה ויבא
את הארון אל המשכן
וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות
כאשר ענה ויחז את משה
ויתן אתה שלוח
באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לי

לפרכת ויערך עליו ערך
לחם לפני יחז כאשר ענה
ויחז את משה
וישם את המנחה
באהל מועד נכח השלוח
על ירך המשכן נכח ויעל
חצרות לפני יחז כאשר
ענה ויחז את משה
וישם את המזבח
תוחב באהל מועד לפני
הפרכת ויקטר עליו
קטרת סמים כאשר ענה
ויחז את משה
וישם את מסך הפתח ל
למשכן ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת
המנחה כאשר ענה ויחז
את משה וישם
את הכבוד באהל מועד
וכן יחז מזבח ויתן שמה מים
לרחצה ורחצו מני משה
ואחרו ובעו את ידיהם ואת
רגליהם בבאם אל אהל
מועד ובקדבתם אל המשכן
ירחצו כאשר ענה ויחז את
משה ויקם את

והחצר סביב למשכן ולמזבח
ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המשכן
ויכסה עגו את אהל מועד
וכבוד יחז מלא את
המשכן וכל המשח
לבו אהל מועד כי
שכו עליו ענו וכבוד
יחז מלא את המשכן
ובח עלות הענו מעל
המשכן ויסע בני ישראל
בכל מסע עתם ואסלא
ועלה הענו ואלו יסע
יום העלות כי ענו ויחז
על המשכן ומסותה שתחז
לילה בל ענו כל בית
וישראל בכל מסע עתם

סבות המסוקים שלטור
אלף ומעשים וכל עתה

ויקרא אל משה וידבר ויחז
אליו מאהל מועד לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כית קרית מפת
קרבו ליתוה מזבח מחמו
הבקר ומזבח צאן תקריבו

מאהל י ייסן קמחל ליקח ויבא באהל ויחל הקבר יס אלה מאהל מועד לאמר ויהוה ויבא אל אהל
ומסותה גר אל חסכן ויבא אל חסכן ויבא אל חסכן ויבא אל חסכן ויבא אל חסכן ויבא אל חסכן
ויבא אל חסכן : 0

לחשוד ויבשוק כיד בושוק חסד אר
דבור בין אהל הישן כחיים עשוהו ב

ב
ב
המלך

ה
ה
ה

ה
ה
ה

ה
ה
ה

ה
ה
ה

ה
ה
ה

ה
ה
ה